

Således foranlediget skal forsvarsministeriet herved oplyse følgende:

ad § 21 II. K. 2. Udgifter i forbindelse med Den nordatlantiske Traktats Organisation:

Det omhandlede beløb af 6 000 000 kr. påregnes anvendt således:

- a. Danmarks bidrag til de internationale hovedkvarterer i 1956—57 ca. 2 000 000 kr.
Danmark har ydet bidrag siden 1951, jfr. herved finansudvalgets skrivelser af 9. maj, 1. august og 31. oktober 1951, aktstykker nr. 756, nr. 953 og uden nr.
- b. Danmarks andel i visse administrative udgifter i forbindelse med den rådgivende hjælp, der fra amerikansk side ydes her i landet ved modtagelse af amerikansk materiel m. v. ca. 2 500 000 -
Danmark har deltaget i disse udgifter siden 1950, jfr. herved finansudvalgets skrivelser af 22. marts og 28. juni 1950, aktstykker nr. 700 og nr. 1161, samt skrivelser af 30. august 1951 og 24. oktober 1952, aktstykker nr. 1137 og nr. 60.
- c. Udgifter i forbindelse med dansk militært personel tjenstgørende ved de internationale hovedkvarterer m. v. ca. 1 500 000 -
Udgifterne omhandler almindelige tjenstlige udgifter i nævnte anledning samt udetillæg til omhandlede personel, jfr. senest finansudvalgets skrivelse af 17. maj 1955, aktstykke nr. 383. Endvidere øvrige udgifter, bl. a. rejseudgifter ved løbende dansk deltagelse i møder og forhandlinger ved internationale hovedkvarterer, komiteer m. v.

ca. 6 000 000 kr.

ad § 21 VIII. Finansiering af internationale fælles militære anlægsarbejder.

Ved NATOs oprettelse blev det besluttet at fortsætte de tidligere indenfor Vestunionen iværksatte fælles militære anlægsarbejder i Europa under det såkaldte infrastrukturprogram.

Begrundelsen herfor var ønsket om at styrke NATOs samlede forsvarsplaner ved i højere grad at opnå mulighed for,

at militære anlæg placeres udfra videregående strategiske hensyn end blot hensynet til det enkelte lands forsvar, samt

at sikre, at visse typer af anlæg såsom f. eks. flyvestationer, signalanlæg m. v. udføres efter fælles planer og derved adgangen til gensidig benyttelse i krigstid.

Som følge heraf er enkelte medlemslande blevet stillet overfor store anlægsudgifter, og det er derfor naturligt, at spørgsmålet om en fordeling af udgifterne på flere medlemslande er blevet rejst.

Resultatet heraf er blevet, at man indenfor NATO har gennemført en fælles finansieringsordning for infrastrukturprogrammet, således at samtlige NATO-lande, herunder USA og Canada, bidrager til anlægsarbejderne.

Fremgangsmåden er, at NATOs militære kommandoer udarbejder forslag til nye enkeltarbejder, der, samlet i årsprogrammet, gennemgås af NATOs øverste militære organer og civile ekspertkomiteer. Programforslaget forelægges derefter for Det nordatlantiske Råd, der — med forbehold af de nationale bevillingsmyndigheders efterfølgende godkendelse — træffer endelig beslutning om programmets gennemførelse.

De enkelte arbejder indenfor et godkendt program må dog ikke iværksættes af medlemslande, før detaljerede udgiftsoverslag er blevet gennemgået af de civile ekspertkomiteer, og der gennemføres endvidere af ekspertkomiteen efterfølgende kontrol med de udførte anlægsarbejder.

Danmark deltog første gang i infrastrukturprogrammets 3. slice, der blev vedtaget på Lissabonmødet i februar 1952, og har siden tiltrådt 4. slice a og b, der blev vedtaget i Paris i 1953.